

ଅର୍ଜୁନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା
 ଅଗସ୍ତି କହିଲେ ଯେ ପୁରାଣ ସଂଯୋଗେ
 ଅର୍ଜୁନ ପ୍ରତ୍ୟ୍ୟାଂ କହନ୍ତି ଯେ ବଲବସୁତ ମନୁ ଆଗେ । ୧
 ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ଭାରିଯା ପାକ ସ- ।ଦନ କରି
 ସ୍ନାହାନ ନିମନ୍ତେ ଯେ ଯାଆନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ । ୨
 ସୁରଭି ନଦୀକୁ ସ୍ନାହାନ କରିଣ ଯାଉଣ ଦୀର୍ଘ ପଥେ
 ବାଟରେ ତେନ୍ତୁଳି ବୃକ୍ଷେକ ଦେଖିଲେ ଭାରଦ୍ଵାଦଶଙ୍କର ସୁତେ । ୩
 ବୋଲଲେ ଦ୍ରୋଣେ ପଲ୍ଲବ ହୋଇଛି ବୃକ୍ଷରାଜ
 ବେଗେଣ ଦ୍ରୋଣେ ପେଶଲେ କତୁରୀ ନାରାଜ । ୪
 ବୃକ୍ଷରୁ ପତ୍ର ଯାକ ଝାଡ଼ି ପକାଇଲେ
 ଜାହ୍ନବୀକି ବୋଲି ଗୁରୁ ସ୍ନାହାନ କରି ଗଲେ । ୫
 ଯେମନ୍ତ ସମୟେ ଯେ ଅର୍ଜୁନ ଅଇଲା
 ଗୁରୁଙ୍କ ଘରଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ୬
 ଅର୍ଜୁନେ ପଚାରିଲେ ଗୁରୁ ଗଲେ କେଣେ
 ଅନୁଡ଼ିଆରି କର ବାବୁ ଗୁରୁ ଗଲେ ସ୍ନାହାନେ । ୭
 ଯେତେ ଶୁଣି ବୀର ସେହି ପଥେ ଗବନ
 ବାଟରେ ଦେଖିଲେ ତେନ୍ତୁଳି ବୃକ୍ଷର ବେବସ୍ତ୍ରୀମାନ । ୮
 ଚଇତ୍ର ମାସ ନୋହଇ ଯେତ ପତ୍ର ଝଡ଼ା ଦିଲା
 ଯେତେ ବୋଲି ସେ ବୃକ୍ଷରାଜ କତିଲେ ହୋଇଲା । ୯

-----
 ୨୦ ।୨ କିଞ୍ଚିତ ଖଣ୍ଡଣ କରିବା ନାଥ ସକଳ ମୋହ ପାଶ ।
 କ୍ଳେଶ ଖଣ୍ଡନ କର ସ୍ଵାମୀ ନ ଯିବି ନାଶକର ପାଶ ।

ଦେଖଇ ପତ୍ର ଯେ ନାରାଜେ ଛେଦନ
 ହୃଦରେ ବିଚାରି ବୋଲଇ ଦ୍ରୋଣଙ୍କ କଥାମାନ । ୧୦
 ଯେ ମହାଖରାରେ ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି ଦଗଧି
 ଦେଖିଣ ହୃଦଗତେ ମନରେ ବଡ଼ କ୍ରୋଧୀ । ୧୧
 ପବନା ଶରେକ ଗୁଣରେ ବସାଇଲା
 ପତ୍ରମାନ ଉଡ଼ାଇ ଯେ ଯାହା ଠାବରେ ଲଗାଇଲା । ୧୨
 ମନ୍ଦବଳେ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର କଞ୍ଚା କରି
 ସମସ୍ତ ଲଗାଇଲା ନେଇ ମନ୍ଦବଳ କରି । ୧୩
 ଯେତେ କୃତ୍ୟ କରି ବାହୁଡ଼ି ଅଇଲା
 ନିଜ ମନ୍ଦିରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ୧୪
 ଗୁରୁ ସ୍ନାହାନ ତର୍ପଣ ବେଗେ ସାରି
 ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତେ ବାଟରେ ବୃକ୍ଷ ଦେଖିଲେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ । ୧୫
 ଚାହିଁଣ ଦେଖିଲେ ମୁଁ ପତ୍ର ଝାଡ଼ି ତାଙ୍କ କରି ଯାଇଥିଲି
 ଯେହା କଲା କେହୁ ମୁଁ ତାହାକୁ ହାରିଲି । ୧୬
 ଯେତେ ବୋଲି ଦ୍ରୋଣେ ତୁରିତେ ଅଇଲେ
 ଘରେ ଆସି ଦ୍ରୋଣେ ଭୋଜନେ ବସିଲେ । ୧୭
 ବୋଲଲେ ହରିତା ଗୋ ଯେଠାକୁ ଆସିଥିଲେ କିୟେ
 ବୋଲଲେ ଯେଠାକୁ ଆସିଥିଲା ବାସବର ପୋୟେ । ୧୮
 ବିଚାରି ବୋଲଲେ ଯେହାର ଛେଦନ
 କାଲି ପଚାରି ବୁଝିବା ଯେ କଥା ଅର୍ଜୁନ । ୧୯
 ରାତ୍ର ପାହିଲେ ଉଦୟ ହୋଇଲେ ମାରତଣ୍ଡ
 ସମସ୍ତେ ଆଖତାଶାଳେ ହୋଇଲେକ ରୁକ୍ଷ । ୨୦

ଗୁରୁ ବୋଇଲେ ଅର୍ଜୁନ ଗଲୁ ଯେ ଆତ୍ମର ମନ୍ଦିରେ
ଆତ୍ମକୁ ଉଦ୍ଦେଶି ଗଲୁ ତୁ ଯେ ଗତ ଯେ ପଥରେ । ୨୧
ସେ ବୃକ୍ଷରାଜକୁ ବାବୁ କେବଣ କୃତ୍ୟ କଲୁ
ଶୁଣିଲେ କୁରୁବୀରେ ଗୁରୁଙ୍କ ମୁଖରୁ । ୨୨
ବାବୁ ସମସ୍ତ ପତ୍ର ଭାଞ୍ଜି ସୁମନ୍ତବଳେ ଗଲି ଭଲ
ଶୁଖିଲା କଞ୍ଚା ଶରେ ପବନା ଶରେ ଉଡ଼ାଇ ଖଞ୍ଜିଲା । ୨୩
ଶୁଣି କୁରୁବୀରେ ହୋଇଲେ ତରକ୍ତ
କି ଜାଣି ତରଳ ଭାଷେ ପଡ଼ିଲା କୀଟ ପୋକ । ୨୪
ବାବୁ ତୋହାର ଉଦିତରେ କୁରୁମ୍ଭେ ବିଗ୍ରହ ପତିବ
ଅବଶ୍ୟ ଦ୍ଵିଯୋଧନ ଯୁଦ୍ଧେଷିଙ୍କର ସାଂଗ୍ରାମ ହୋଇବ । ୨୫
ଯେତେକ ବଚନ ଶୁଣିଣ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର
ମନରେ ଗରୁ ଚିନ୍ତା ବାହାରେ ଭାବ ତୁଷ୍ଟି । ୨୬-୪୨୭୬

-----
୧୨ । ୨ ପତ୍ରମାନ ଉଡ଼ାଇ ଯେ ଯାହା ତେମ୍ପରେ ଲଗାଇଲା ।

*****